

Mál nr. 209/2014
M og
V v. kaskótryggingar ökutækisins A.

Bifreið varð fyrir tjóni meðan bifreiðin var í geymslu þ. 23.4.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 2.7.2014 ásamt fylgiskjöllum 1-2
2. Bréf V dags. 4.7.2014.

Málsatvik.

M segir að bifreið sín A hafi orðið fyrir tjóni þegar hún var í geymslu og segir M að tjónið hafi orðið þegar heitt vatn gufaði upp úr niðurfalli og þar sem A hafi verið lagt fyrir ofan niðurfallið þá hafi gufan streymt upp í vélarhúsið og inn í bílinn þannig að mikið tjón hafi hlotist af. M krefst bóta úr kaskótryggingu A hjá V og telur að vátryggingaskilmála beri að skýra með þeim hætti að tjónið á A sé bótaskyldt úr kaskótryggingunni. Þá vísar M til að vátryggingarsamningur aðila sé staðlaður samningur útbúinn af V og beri því að skýra óljóst orðalag samningsins eða vafamál neytendum í hag. V hafnar bótaskyldu og segir að rakatjón falli ekki undir skilmála kaskótryggingar bifreiðarinnar. Þá vísar V til þess að rakaskemmdirnar hafi orðið á löngum tíma og falli því ekki að grein 2.4 í vátryggingaskilmálum kaskótryggingarinnar ásamt því að í grein 3.4. í vátryggingaskilmálanna sé sérstaklega tekið fram að tryggingin bæti ekki ryðbruna eða tæringu.

Álit.

Gögn málsins eru afar takmörkuð. Af fyrirbyggjandi gögnum verður ekki annað ráðið en að bifreiðin A hafi orðið fyrir rakatjóni þar sem bifreiðin var í vetrargeymslu. Ekki verður séð að rakaskemmdirnar hafi myndast vegna skyndilegs atviks og tekur kaskótrygging A því ekki til umrædds tjóns sbr. Grein 2.4 í vátryggingaskilmálum um kaskótrygginguna. M á því ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 12.8.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.